wõttis kätte ia läks Pajonettidega Turkide wasto ja igga poolt lasti tükkidega ni wallusaste nende peäle, et neid kümme tuhhat wahwa meest ennamiste keik mahha lõdi, ja neist agga pissut ärrapeäsesid. Nüüd hakkati igga poolt maenlaste leri tungima, nende jalla-wäggi, need Janitsarid, keik ärrawallitsetud ruggewad niehhed, pannid kül wasto, agga meie sõdda-rahwas käis otse kui lou-koer nende peäle, ja need Kirrassiri riggementid aiasid neid takka et möramatta neist mahha tallati, mahha raiuti ja surnuks lasti. Nende nou ei hakkand ennam kuhhoai. Kui nende üllem Peälik se Suur-Witsiir sedda näggi, et temma rahwas ei woinud ennam wasto panna, ja et temma keigewahwamad mehhed ni hulgalisti longsid, ja neid hirmsaste ärrarõhhuti, sättis ta keik omma leri keikide tükkide-telgide-ja keigega mis seäl sees olli, hopis mahha ja põggenes omma üllejänud rahwaga ärra. Nüüd olli täis wojmus meie rahwa käes. Kuustundi olli sest aiast et taplus olli hakkanud, homm ko warra kello nelli olli ta hakkand ja kello kümne aial olli ta otsas. Ommetegi ei lännud nemmad mitte kohhe sagi kallal, waid käisid otsekohhe lerist läbbi, ja aiasid waenlasi weel nelli wersta maad tagga. Agga nemmad ei piddand ennam kussagi paika, waid heitsid enneste peält keik ärra et nemmad sedda parreminne woiksid joosta, ja ruttasid selle sure jõe jure sada, Tonau nimmi, kus kolm sadda laewa walmis peti, misga nemmad hädda aial woiksid jõe ülle sada. Meie sõddiad tullid kui ärrawoitiad sure römaga Turkide leri taggasi ja leidsid seält keiksuggust kallist saki, ennam kui kaks sadda suurt tükki ia mis tükkide laskmisse jures tarwis on, mitto tuhhat telki ja hulga mona; Ülleüldes keik mis ni sure sõa-rahwa hulgale olli tarwis olnud.

Ja